

РЕШЕНИЕ

№ 2530

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20211110217858 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от ЕЛ. П. Ф., ЕГН ***** срещу наказателно постановление № 132/10.11.2021 г., издадено от С.С.Ц. - председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, с което на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ, обн. в ДВ бр. 7 от 19.01.2018 г./ ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ.

В депозираната въззивна жалба са инвокирани оплаквания за некоректно приложение на материалния закон, в т.ч. и за маловажност на процесния случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Отправена е молба за цялостна отмяна на атакувания санкционен акт като неправилен, както и за присъждане на разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призована, явява се лично, като поддържа жалбата и изложените в нея съображения. В

допълнение са представени писмени бележки.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от гл. юрк. Петя Алипиева, с пълномощно по делото, която оспорва жалбата и пледира за пълна доказаност на вмененото административно нарушение, в каквато насока изтъква конкретни аргументи. Претендира се присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Представени са и писмени бележки.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предпоставя пораждаването на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

В периода от 2017 г. до началото на м. април 2020 г. жалбоподателят Е.Ф. заемала различни длъжности в администрацията на КПКОНПИ, въз основа на възникнали служебни правоотношения, като със заповед от 08.04.2020 г. на С.Ц. – председател на Комисията на същата е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Процесната заповед била оспорена по съдебен ред, като с решение № 7155/09.12.2020 г. по адм. дело № 3553/2020 г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение № 9086/06.08.2021 г. по адм. дело № 1811/2021 г. по описа на ВАС, е отменена, поради допуснати нарушения в хода на дисциплинарното производство, доколкото органът по назначаване не е изпълнил задължението си да изслуша държавния служител преди налагане на дисциплинарното наказание и да му даде срок за писмени обяснения.

Между Ф. и КПКОНПИ, представлявана от С.Ц., били образувани и съдебни производства по адм. дело № 4837/2020 г. по описа на АССГ /оспорена е заповед на председателя за едностранно прекратяване на служебното правоотношението без предизвестие/, адм. дело № 4838/2020 г. по описа на АССГ /отправена е претенция за обезщетение относно времето, през което служителът е останал без работа/, адм. дело № 3879/2021 г. по описа на АССГ /производство по установяване на конфликт на интереси/ и адм. дело № 10765/2021 г. по описа на АССГ /с неустановен в настоящото производство предмет/.

На 18.05.2021 г. на интернет страницата на КПКОНПИ било публикувано прессъобщение по повод отправени запитвания от медии /БНТ, 24 часа, Правен свят, Труд, ПИК и др./, съдържащо хронологично описание на възникналите с жалбоподателя Ф. спорове с поставен акцент върху дисциплинарното ѝ уволнение.

Междувременно, с писмо от 18.05.2021 г. на министъра на вътрешните работи, КПКОНПИ е информирана, че считано от 12.05.2021 г. Е. Ф. е била назначена на длъжността началник на политическия кабинет към министъра на вътрешните работи, което обстоятелство породило правното ѝ задължение да подаде декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от заемане на висшата публична длъжност. Процесната декларация е подадена на 23.07.2021 г., като е констатирано закъснение от 1 месец и 9 дни.

С акт за установяване на административно нарушение № ПР-538/02.09.2021 г., съставен от Г. Н. Т. – гл. инспектор в дирекция „Публичен регистър“ при КПКОНПИ при условията на чл. 40, ал. 3 ЗАНН и в присъствието на свидетелите Я.Н.У.-Т. и М.К.К.-Р., е констатирано, че жалбоподателят Е.Ф., в качеството си на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 30 ЗПКОНПИ – началник на политически кабинет към министъра на вътрешните работи, не е подала декларация за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ пред КПКОНПИ в законоустановения едномесечен срок, считано от заемане на длъжността на 12.05.2021 г., а именно до 14.06.2021 г. /първият последващ присъствен ден/.

В акта е отразено, че на 15.06.2021 г. в гр. София са били нарушени разпоредбите на чл. 38, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ , като

препис от него е връчен лично на Ф. на 16.09.2021 г.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 132/10.11.2021 г. от С.С.Ц. - председател на КПКОНПИ, с което на основание чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя Е.Ф. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ.

Препис от НП е връчен на въззивника Ф. на 18.11.2021 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне, като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция е депозирана в регистратурата на СРС в законоустановения 7-дневен срок на 22.11.2021 г., видно от видно от поставения печат върху същата.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и **т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС** /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай оспореното НП е съставено при наличието на допуснато неотстранимо съществено процесуално нарушение, от категорията на абсолютните, довело закономерно до ограничаване правото на защита на жалбоподателя Ф., което предпоставя цялостната му отмяна на формално основание.

Макар и да не е наведено като изрично възражение в жалбата, съдът

служебно констатира, че процесното НП изхожда от персонално некомпетентен орган. Съгласно изричната разпоредба на чл. 177, ал. 1 ЗПКОНПИ на председателя на Комисията е възложено издаване на санкционни актове при констатирани нарушения на посочения нормативен акт. По делото няма спор, че към 10.11.2021 г. материално, териториално и времево овластен да издава НП е бил С.С.Ц., който е избран за председател на КПКОНПИ с решение от 11.12.2019 г. на Народното събрание на РБългария. Извън полезрението на посоченото длъжностно лице обаче е останало обстоятелството, че освен изброените предпоставки, обосноваващи компетентността му на наказващ орган, същият следва да покрива и изискванията за безпристрастност по чл. 51, ал. 1, б. „в“ ЗАНН /в ред. преди изм. с ДВ бр. бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г. /, което в настоящия случай не е било изпълнено.

В доктрината и съдебната практика, в т.ч. формираната такава от Европейския съд в Страсбург, понятието „безпристрастност“, означаващо липса на предубеждение или пристрастие, е разгледано в контекста на гарантираното от чл. 6, § 1 ЕКЗПЧОС комплексно право на справедлив съдебен процес, в частност правото на ефективен достъп до независим и безпристрастен съд, създаден в съответствие със закона. По делото „Киприану срещу Кипър“ (2005 г.) Съдът е разграничил два вида случаи, при които е възможно да има нарушение на изискването за безпристрастност, а именно такива, при които е налице или „функционално, или лично“ пристрастие. В първия случай въпросът е дали „упражняването на различни функции в рамките на съдебния процес едно и също лице или йерархически или други връзки с участник в производството“ повдига основателни съмнения относно обективната безпристрастност на съда. Във втория случай въпросът е дали личното поведение на съдия повдига такива съмнения или сочи на действително пристрастие, така че да се засяга както обективната, така и субективната безпристрастност. В тази връзка, по делото „Хаушилд срещу Дания“ (1989 г.), Европейският съд е изразил категоричната си позиция, че ако има „основателно съмнение“ относно безпристрастността на даден съдия, той е длъжен да си направи отвод по делото.

При тези принципни положения, макар структурата и дейността на КПКОНПИ да не попада в обхвата на автономното понятие „съдебна юрисдикция“ по смисъла на чл. 6, § 1 ЕКЗПЧОС, основно поради липсата на

независимост от изпълнителната власт в РБългария, то доколкото на нейния председател са предоставени правораздавателни функции /установяване на виновно поведение и налагане на съответно наказание/, утвърдените в практиката на Европейския съд критерии за безпристрастност следва да намерят безусловна приложимост. В конкретиката на настоящия казус се изяснява, че преди стартиране на административнонаказателното производство между жалбоподателя Е. Ф., бивш служител на КПКОНПИ и посоченото ведомство, представлявано от председателя му С.Ц. са били образувани множество съдебни производства, част от които не са финализирани към момента на издаване на НП. Някои от тези спорове са били афиширани публично и в детайли, посредством публикувано на интернет страницата на Комисията прессъобщение. Нещо повече – с влезли в сила съдебни актове, постановени преди датата на оспореното НП, дисциплинарното уволнение на въззивника Ф. от КПКОНПИ е било признато за незаконно поради допуснати драстични пороци в хода на дисциплинарното производство именно от наказващия орган Ц.. Всички изброени обстоятелства, преценени самостоятелно и в своята съвкупност, мотивират несъмнен извод, че при упражняване на правомощията си по чл. 177, ал. 1 във вр. с чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ председателят на Комисията – С.С.Ц. не е покривал обективния критерий за безпристрастност. Предходната йерархична зависимост на жалбоподателя Ф., нейното неправомерно уволнение и висящите съдебни процедури са от естество да генерират основателни съмнения у всеки обективен страничен наблюдател, в т.ч. настоящия съдебен състав, за евентуална злоупотреба с власт и тенденциозно упражняване на репресия от страна на посоченото длъжностно лице, инспирирано от наличните спорове помежду им, а това от своя страна е породило реципрочното му задължение, на основание чл. 51, ал. 2 ЗАНН /в ред. преди изм. с ДВ бр. бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г. /, да инициира самоотвода си. Проявената процесуална пасивност в очертаната насока е довела до постановяване на порочен санкционен акт и до незаконосъобразното ангажиране на юридическата отговорност на въззивника Ф.. Тук е мястото да се отбележи, че липсата на правна възможност председателят на КПКОНПИ да делегира правомощията си на наказващ орган на друго длъжностно лице от ведомството или да определи такова ad hoc за конкретния случай, каквато е предвидена постфактум с разпоредбата на чл.

51, ал. 4, т. 2 ЗАНН in fine /в сила от 23.12.2021 г./, по никакъв начин не би могла да породи толеранс от страна на съда към подобни неправомерни прояви, подкопаващи устоите на правовата държавна и доверието на гражданите, че санкционирането им се провежда от компетентни държавни органи при стриктното съблюдаване на върховенството на закона.

Липсата на компетентност, независимо от нейните разновидности – материална, персонална, териториална или по време, представлява хипотеза, граничеща с недопустим административен произвол. Органите на изпълнителната власт могат да упражняват функциите си дотолкова, доколкото това е предвидено в съответния нормативен акт. Напускателки тези рамки, действията им се окачествяват като незаконосъобразни и представляват неправомерно вмешателство в чужда правна сфера.

Визираният драстичен процесуален порок представлява самостоятелно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление, а това обстоятелство обезпредметява обсъждането на останалите релевиращи от страните аргументи, както и въпроса за неговата правилност.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание е опорочена поради допуснатото съществено процесуално нарушение, от категорията на абсолютните, довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно.

Независимо от изхода на делото, неоснователно е искането в жалбата за присъждане на разноси, доколкото не са представени доказателства за реалното им извършване.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 3, т. 2 във вр. с ал. 2, т. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 106 състав**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 132/10.11.2021 г., издадено от С.С.Ц. - председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, с което на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ, обн. в ДВ бр. 7 от 19.01.2018 г./ на жалбоподателя ЕЛ. П. Ф., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ, като **незаконосъобразно**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____